

Меҳмон имомликка ўтса бўладими?

Image not found or type unknown

19:00 / 28.11.2021 3333

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ لِكُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلِّ مَأْكَلٍ وَكُلِّ مَسْكَنٍ أَنْ تَكُونُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَنْتُمْ لَا تَذَكَّرُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ
وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبُطْحَانِ كَالَّذِينَ اسْتَفْزَعُوا أَمْوَالَهُمْ بِالْبُطْحَانِ فَوَقَعُوا فِيهَا وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ
وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبُطْحَانِ كَالَّذِينَ اسْتَفْزَعُوا أَمْوَالَهُمْ بِالْبُطْحَانِ فَوَقَعُوا فِيهَا وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

Абу Атийя розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Молик ибн Хувайрис бизнинг намозгоҳимизга келиб, ҳадис айтиб берар эди. Бир куни намоз пайти бўлди. Биз унга:

«Олдинга ўтинг», дедик.

«Сизлардан бирортангиз ўтсин, мен нима учун ўтмаслигимни айтиб бераман. Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васалламнинг «Ким бир қавмни

зиёрат қилса, уларга имом бўлмасин, улардан бири имом бўлсин», деганларини эшитганман», деди».

«Сунан» эгалари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Молик ибн Омир розияллоҳу анҳу Абу Атийя куняси билан машҳур бўлганлар. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан суҳбатда бўлганлари тўғрисида ихтилофлар бор. Баъзи уламолар у кишини тобеъинлардан, дейишади.

Бу зот ривоят қилган ҳадисларни «Сунан» соҳиблари ўз китобларига киритганлар.

Бу ривоятда бир қавмга меҳмон бўлиб келган киши уларга дарс берадиган даражадаги олим бўлса ҳам, имомликка ўтмагани маъқул эканлиги ҳақида сўз бормоқда.

Чунки унинг имомлиги қай даражада бўлса ҳам бориб-бориб, қавмнинг ўртасида гап-сўз чиқади. Агар яхши бўлса, қавмнинг имомини ёқтирмай юрганлар «Фалончи келиб, бизга имомликка ўтди. Зўр одам экан», деган гап тарқатиб, ўз имомларига ишончсизлик билдирадилар. Натижада ўз имомларининг тарафдорлари билан ораларида гап ўтади.

Агар унинг имомлиги пастроқ савияда бўлса, аксинча бўлади. Шунинг учун ҳар ким ўзини билгани, қавми олдидаги обрўсини сақлагани, бошқаларнинг ишига аралашмагани маъқул.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди